

LA BELECO DE MODERNISMA ARKITEKTURO

Mi malofte memoras miajn sonĝojn, sed estas periodoj, kiam mi konscias, ke mi sonĝas kaj povas ŝanĝi tiun mondon laŭ mia deziro. La plej simila al la mala fenomeno, en kiu la sonĝa mondo miksiĝas kun la realo, estas la sperto, kiun mi havas rigardante la konstruaĵojn kaj arton de la Modernismo.

En mia urbo, Terrassa, situanta ĉirkaŭ 25 kilometrojn de Barcelono, troviĝas malnova tekstilfabriko, la Vapor Aymerich, Amat i Jover, kiu estis vaporfunkciigita. Ĝia grandega ondoforma tegmento similas al la maro, kun fenestroj sub la krestoj de la ondoj, kiuj lasas la taglumon eniri tiel, ke artefarita

lumo iĝas nenecesa. Hodiaŭ, ĉi tiu konstruaĵo estas interesa muzeo pri scienco kaj tekniko.

Alia ĉarma loko estas la Masía Freixa, kiu ŝajnas elirita el fabelrakonto. Ĝia serpenta strukturo kaj blanka koloro igas ĝin aspekti kiel bongustega kreado el blanka ĉokolado, inda je la mondo de Charlie kaj la Ĉokoladfabriko. Tie mi havis la bonŝancon studi muzikon, kiam ĝi ankoraŭ funkciis kiel konservatorio.

Terrassa estas urbo plena de modernismaj juveloj, pordoj al la mondo de sonĝoj, kiuj meritas esti konataj.

Toni Hernández

*Masia Freixa, parque de Sant Jordi (Terrassa)
Enric Fontvila, Creative Commons (CC)*

[Traducción al catalán]

LA BELLESA DE L'ARQUITECTURA MODERNISTA

Rarament recordo els meus somnis, però hi ha èpoques en què m'adono que estic somiant i puc modelar aquest món a voluntat. El més semblant al fenomen oposat, en què el món oníric es barreja amb la realitat, ho experimento en contemplar els edificis i l'art del Modernisme.

A la meva ciutat, Terrassa, situada a uns 25 quilòmetres de Barcelona, es troba una antiga fàbrica tèxtil, el Vapor Aymerich, Amat i Jover, que estava alimentada per vapor. El seu immens teulat ondulat evoca el mar, amb finestres sota les crestes de les onades que deixen passar la llum del dia de tal manera que la llum artificial es torna innecessària. Avui, aquest edifici és un interessant museu de la ciència i la tècnica.

Un altre lloc encantador és la Masia Freixa, que sembla sortida d'un conte de fantasia. La seva estructura sinuosa i el seu color blanc la fan semblar una deliciosa creació de xocolata blanca, digna del món de Charlie i la fàbrica de xocolata. Aquí vaig tenir la fortuna d'estudiar música quan encara funcionava com a conservatori.

Terrassa és una ciutat esquitxada de joies modernistes, portes al món dels somnis, que mereixen ser conegudes.

Toni Hernández